

காலந்தி

கவியதங் தொகுப்பு

- வட்டக்கச்சி விழோாடு

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | www.noolaham.org

வட்டக்கச்சி வினோத்

வெளியீடு
தொலைநோக்கி

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	:	காலநதி
நூலின் வகை	:	புதுக்கவிதை
நூலாசிரியர்	:	வட்டக்கச்சி வினோத்
வெளியீடு	:	தொலைநோக்கி
பக்கங்கள்	:	80
பிரதிகள்	:	1000
பதிப்புறிமை	:	ஆசிரியருக்கு
அட்டைப்படம்	:	எஸ்.விஜய்
முதற்பதிப்பு	:	செப்டெம்பர், 2017
தொடர்புகளுக்கு	:	தொலைபேசி 0777967067 முகநூல் Vaddakkachchi Vinoth ஈ-மெயில் skvinoth86@gmail.com
அச்சகம்	:	விஜய் அச்சுப் பதிப்பகம், 024 2225799 / 077 9009491
ISBN	:	978-955-43466-0-4
விலை	:	ரூ.220/-

சமர்ப்பணாம்

வாழ வைக்குஉ தழிழுக்கு!

அணிந்துரை

தினைந்தாம் நூற்றாண்டில் ஜேரோப்பாவில் இருண்ட யுகத்திற்குப் பின்னான் மறுமலர்ச்சிக் காலமானது. அவர்களின் பல்வேறு முன்னேற்றங்களுக்கு வித்திட்டது மட்டுமல்லாமல் நாடுகாண் பயணங்களின் மூலம் உலகம் முற் றும் பரப்பப்படுவதற்கும் காரணமானது. தொடர்ந்து வந்த கைத்தொழிற் புரட்சி பல அரிய கண்டுபிடிப்புக்களைத் தந்து விண்ணைந்தொடுமெளவிற்கு மனித சமுதாயத்தை இட்டுச் சென்றது. இயற்கையைப் பார்த்து பறக்கவும் தாவவும் பலதரப்பட்ட கனவுகளையும் கண்டுகொண்டிருந்த மனிதனின் கனவுகளை நனவாக்கி இன்று தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் உச்சத்தைத் தொடுமெளவிற்கு உயர்வுகளை வழங்கியது.

அதனைப் போலவே, எமது நாட்டில் தற்பொழுது காணப்படும் அமைதியான சூழ்நிலையானது, பலவிதமான அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு வித்திடுவதைக் கண்கூடு பார்க்க முடிகின்றது. கைத்தொழில் அபிவிருத்தி, கிராமிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், கல்வியில் முன்னேடுக்கப்படும் செயற்பாடுகளும் பெறுபேறுகளும், தொழில்நுட்ப விருத்தி, பாதைகள் புனரமைப்பு, மின்சார வழங்கல் என்பவை அபிவிருத்திக்குரிய குறியீடுகளாக அவ்வப்போது காட்டப்படுகின்றன. சமூகமான சுற்றாடல் லிலக்கியைப் படைப்புக்கள் எழுவதிலும் அதே போன்ற ஒரு பங்களிப்பைக் காட்டுவதையாரும் மறுத்துவிட முடியாது. அதுவும் எமது தலைமுறையினர் அடுத்தடுத்து சந்தித்த பொருளாதார, அரசியல், சமுதாய நெருக்கடிகள், இளம் சமுதாயத்தினரை வெகுண்டெட்டுச் செய்து தங்களது தாக்கங்களை, உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளுகின்றன. அவற்றினால் உந்தப்பட்ட எமது இளைய தலைமுறையினர் தங்களுடைய ஆதங்கங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு முக்கியமாகக் கவிதை வடிவத்தைப் பாவிக்க முனைகின்றனர். ஏனைய லிலக்கியங்களை விட இசையோடு கூடிய பேச்சு அல்லது கவிவடிவங்கள் மக்களை லிங்கவாகவே

சென்றடைந்து விடுகின்றன. கவிதைக்கு இது தான் என்று ஒரு வரையறையை யாருமே செய்துவிடாது இருப்பதால் யாரும் அதைக் கையாண்டு உருவாக்க முடியும் என்ற எண்ணத்தையும் அவர்கள் கொண்டுள்ளனர். இதனால் இலக்கியத்திற்குள் நுழைவதற்கு ஒரு திறவு கோலாகவே கவிதை என்ற வடிவத்தைப் பாவிக்கின்றனர்.

அது மட்டுமல்ல. இலக்கியங்கள் காலத்தின் கண்ணாடி என்பதனால் எமது காலத்தில் நடந்துவிட்ட பதிவுகளைச் சரியாகக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், இலக்கியத்தை உயிரோட்டமாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடனும் ஒரு சிலர் கையாள்வதாகத் தெரிகின்றது. அது மட்டுமல்ல சமகால நிகழ்வுகள், நிதர்ச்சனங்கள், பொருளாதார நெருக்கடி, தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் கோரத் தாண்டவங்கள், இயற்கையின் சீற்றம் போன்ற விடயங்களைப் பதிவளித்துத் தங்கள் இலக்கை அடையவும் முனைகின்றனர். அவர்கள் எதிர்பார்ப்பைப் பூர்த்தி செய்வதைப் போல அது ஆதங்கப்படைப்பாகவே எழுந்தாலும், அதன் விளைவு உலகிற்கு அவலங்களை எடுத்துக் காட்டி தீர்வுகளைத் தேடிக் கொள்ளவும் துணைபுரியும். மனித வரலாற்றில் வெவ்வேறு காலங்களில் எழுந்த பல இலக்கியங்கள் மக்கள் வாழ்க்கையை மாற்றியமைத்ததை அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

அரசியல் பொருளாதார மாற்றங்களுக்கும் அடிமை வாழ்வை உடைத் தெறிவதற்கும் இலக்கியங்கள் உறுதுணையாக இருந்தன. பெண் விடுதலை பற்றிய பாரதியின் பாடல்கள், அவரின் தேசவிடுதலை பாடல்கள் தமிழ் நாட்டில் பல எழுச்சிகளைக் கொண்டன. ஜரோப்பாவில் உயர் குடிப் பெண்கள் வாசிப்பதற்காக எழுந்த இலக்கியங்கள் பல பொருளாதார மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தன. இருப்பினும் பதிவுகள் அனைத்தும் இலக்கியங்கள் ஆகுமா என்று சிந்திப்போமாயின், நடப்புக்களை அவ்வாறே சொல்லிக் கொள்வதை செய்திகள் என்போம். நிகழ்ந்துவிட்ட பதிவைத் தரவுகளோடு வழங்குவதை சரித்திரம் என்போம். படைப்பிலக்கியம் இவற்றில் இருந்து வேறுபட்டு

நயத்துடன் அமைய வேண்டும். நயத்துடனே எழும் இலக்கியத்தை படைப்பதற்கு அனுபவம் அவசியமாகின்றது. அனுபவம் அறிவுறுத்தும் பாடத்தை அத்தனை தெளிவாக ஆசிரியராலேகூட சொல்லிக் கொடுத்துவிட முடியாது. இந்த அனுபவமானது ஒவ்வொருவரினதும் வயதைப் பொறுத்தும் தேடலைப் பொறுத்தும் கிடைக்கின்றது என்பது உலகமறிந்த உண்மையாகும். தேடல்களில் இருந்து எழும் பொதுநோக்கு தீர்வாகும்போது அது காத்திரமான இலக்கியமாக வடிவெடுக்கின்றது. விதைகளுக்கு சிறப்பான நயம் என்பது கற்பனையால் உருவாக்கப்படுகின்றது. அந்தக் கற்பனையினாலேயே ஒரு விஞ்ஞானிக்குரிய இடத்தைப் படைப்பாளி பெற்றுக்கொள்கின்றான். கவிவரிகள் உவமை, உருவகம், தற்குறிப்பேற்றம், உயர்வு போன்ற அணிகளால் அலங்கரிக்கப்படுகின்றது. பெண்ணுக்கு அணிகலன்கள் அழுகு சேர்ப்பதைப் போல படைப்புக்கு அழுகையும் கனதியையும் இவை சேர்த்து நிற்கின்றன. அவற்றில் இருந்தெல்லாம் வேறுபட்டு கற்பனை என்பதை முற்றாகவே தள்ளிவிட்டு, நடப்பைக் காட்சிப்படுத்துவது போல ஒரு விடயம் தற்பொழுது கையாளப்படுகின்றது. இது கவி வடிவத்தையும் கவித்துவத்தையும் தொலைத்துவிட்டதாகப் பெரியவர்களால் குறை சொல்லப்படுகின்றது. காலத்தின் கோலங்கள் இளையவர்களின் கருத்துக்களை வெகுவாக ஈர்த்துக் கொள்வதையும் நாம் இங்கு கவனித்தே ஆக வேண்டும்.

இன்றைய விஞ்ஞான விருத்தியின் முன்பாக மனிதனின் ஓட்டம் எப்படி இருக்கிறது? ஒரு உயர்மான மலைச்சரிவில் ஓய்வில் இருந்த ஒரு பாறாங்கல் உருளத் தொடங்கும் ஒரு நிலையைக் கற்பனை செய்து கொள்வோம். அதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற குரங்கு ஒன்று பயந்து கொண்டு அதற்கு முன்னாலே ஓடிச் செல்வது போல அமைந்தது தான். விஞ்ஞானத்தில் முன் பாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மனித சமுதாயத்தின் ஓட்டமாகும். அவர்கள் நின்று நிதானிக்க வேண்டும். வாழ்க்கையின் ஓட்டத்திற்கு ஏற்றது போலவும் இன்றைய நெருக்கடி நிலையை மேவும் விதமாகவுமே அவர்களின் இலக்கியங்கள் அமையலாம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வோம். அப்படியானால் அவற்றின்

நிலைத்திருக்கும் தன்மை என்பது எவ்வாறு இருக்கப் போகின்றது என்ற கேள்வியும் அடுத்தாக எழுகின்றது. நிகழ்கால நிதர்சனங்களைக் கண்ணோக்கியபடி தன் சிறகுகளை நீட்டிவரும் வினோத் அவர்களின் “காலநதி” என்ற கவித்தொகுப் பிற்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இளையவராக இருந்தாலும், மரபுகளை மறக்காமல் வெறுக்காமல் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பழமை மறவாமல் எழுயிருப்பது சந்தோசத்தை அளிக்கின்றது. இருப்பினும் அவை மரபுகளைப் பின்பற்றியிருக்கலாமே என்ற ஆதங்கமும் எழாமல் இல்லை. தொழில்நுட்ப விருத்தியினால் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் எமது இளைய சமுதாயம், எவ்வாறு ஆறுதலாக நயத்துடனான படைப்புக்களை வழங்கப் போகின்றது என்பது அவருக்கு கேள்விக்குறியாக இருந்ததனால் அவ்வாறு வழங்கியிருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. “எல்லாம் மாறிப்போனது போரோடு எதிர்த்து நிற்கின்றோம் கவலையோடு..”. என்ற வரிகள் அவற்றைப் புலப்படுத்துகின்றன. தொடர்ந்துவரும் பெண்களின் மீதான வன்முறையை அவர் கடுமையாகச் சாடுவது புரிகின்றது. “பெண்மானம் தன்மானம் என்று வாழ்ந்த பூமியில் தமிழன் என்று சொல்லாதே தலை நிமிர்ந்து நில்லாதே” என்று புலம்புகின்றார். புலம்பெயர்ந்தும் இடம்பெயர்ந்தும் தொலைத்து விடும் சந்தோசங்களை” அரபுதேச சுடுமணையும் ஆற்றாமல் நீர் அழுத கண்ணீரோ” என்று வித்தியாசமாக உவமிக்கின்றார்.

இன்றைய தலைமுறையினர் பலவித நெருக்கடிகளையும் துன் பங்களையும் தாங்கிக் கொண்டு இருப்பதால், இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்ட வடிவமின்றி அவசரத்திற்கு ஏற்றது போலவே உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தலாம் என்ற எடுகோளுடன் பயணம் செய்தோம். அவற்றின் நிலைக்கும் தன்மை என்று பார்க்கும்போது, எமக்கு இருபது வருடங்களுக்குப் பின்னரான தலைமுறையினரைப் பற்றி நோக்குவோம். அவர்கள் யுத்த சூழலையோ பொருளாதார நெருக்கடியையோ

அறியாதவர்களாகவே இருப்பர். அவர்கள் பார்வையில் எமது இலக்கியங்கள் குறைந்துவிடக் கூடாது. இலக்கியங்கள் காலத்தைக் கடந்தவை. மனித உடல் மறைந்த பின்பும் இலக்கியங்கள் வாழும். பாரதியாரையும் கம்பரையும் கண்ண தாசனையும் இன்றும் நாம் போற்றவில்லையா? காலத்தால் அழியாத இலக்கியங்களைப் படைக்க வேண்டியது எமது கடப்பாடல்லவா? இலக்கியத்தினைப் பற்றிய அறிவையும் அறிமுகத்தையும் மட்டும் வழங்குவது அல்லாமல், இளையவர்களின் படைப்புக்களைத் தொடர்ந்து அவதானித்து இந்த விடயங்களை உறுதி செய்வது பெரியவர்களின் பங்களிப்பாகும். இளையவர்களின் ஆதங்கத்தைப் புரிந்து கொண்டு, அவர்களை அன்பாலே வழிப்படுத்தி அழைத்துச் செல்ல வேண்டியவர்கள் அவர்களே. பெரியவர்களின் பங்களிப்பு வரும்போதே மரபு என்ற விடயமும் இதற்குள்ளே புகுந்து விடுக்கின்றது. அவசர உலகம் விளங்கிக் கொள்ளுமாறு எளிமையாகப் படைப்புக்களை செய்வது போலவே, மரபு என்ற விடயத்தையும் புகுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

இதனால் எளிமை, மரபு என்ற இரு எல்லைகளுக்குள்ளே இலக்கியங்களைப் படைப்பது நலமானதாகும். வாழ்வினில் எப்பொழுதும் இரு எல்லைகளைக் கொண்டிருப்பது சிறப்பானதே. ஓடும் ஆறு இரு கரைகளைக் கடக்காது இருப்பதைப் போல எமது இலக்கியத்தையும் எளிமை, மரபு என்ற எல்லைகளுக்குள் பேணுதலே கடமையாகும். அவ்வாறான இரு எல்லைகளுக்குள் கவித்துவத்தையும் கவி நயப்பையும் கட்டியானுவோம். கவிதையின் வகைகளைக் கொண்டு கவிஞர்களை விமர்சிக்காமல், எண்ணாங்களின் வெளிப்பாடுகளை வரவேற்போம். இளையவர்களுக்கான களம் பெரியோரால் ஏற்படுத்தப்பட்டும். எம்மவரின் இலக்கியங்க ஸினாடே வட்டக்கச்சி விணோத்தின் காலநந்தியும் காலங்கடந்து வாழுட்டும்.

மைதிலி தயாபரன்

வாழ்த்துரை

இவரின் கவிதை தொகுக்கப்பட்டு நாலுருவாக வெளிவருவது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியதே, பிறந்து விட்டோம், வாழ்ந்து விட்டோம், இறந்து விடுடோம் என்றில் லாமல் பாரம் பெரியமிக்க ஈழத்துக்கவிதை வரலாற்றில் எமது கல்லூரி மாணவன் எம் சமூகத்தின் தடைத்தினை நிலைநிறுத்தும் நன்னோக்கோடு தன் சிந்தனையில் கருக்கொண்ட எண்ணங்களுக்கு உருக்கொடுத்த வீவரின் கவிதைப் பிரசவம் தான் “காலந்தி” என்னும் கவிதை தொகுப்பு நூல் இக் கவிதை தொகுப்பின் மூலம் யாப்பு வீவரிடம் கைகட்டி சேவகம் புரிகின்றது. சந்தம் விவரை சொந்தம் கொண்டாடுகின்றது. அது மட்டுமா இத் தொகுப்பில் இடம்பெறும் சமூகம் பற்றிய வீவர் சிந்தனைகள் உள்ளத்தை நெருடுவதாகவும் சமூக ஆவணப்ப டுத்தலாகவும் அமைகின்றது.

கவி படைத்து விட்டாய் எனவே கவிச்சொல்லால் வாழ்த்துதல் எம் மாத்திரம். மொட்டாகி, மலராகி, காயாகி, கனியாகி இளம் கவிஞரே வானவீதியில் உலாவரும் மேகக் கூட்டங்களிலிருந்து விழுந்த சிறிய மழைத்துளியாய் உன் சிந்தனை விரிந்து கருப்பொருளில் ஆழம் கண்டு கவித்துவத்தில் எளிமை செறிந்து, இன்னும் பல கவிப்பிரசவங்களை ஈன்று, புறந்தர முத்தான் அருஞ் சொற்கள் கொண்டு முளைத்தமுந்த இக் கவிதைத் தொகுதி கற்றோரும் மற்றோரும் கண்டு வியந்து கரைகாணாது சிந்தனை செயல் வடிவம் கொண்டு வரிவடிவம் வகுத்து வளர்ந்துவரும் கவிப்பணி நீண்டதாரம் சென்று நிலைத்து நின்று தென்றலாகி நின்ற உன் கவிகள் புயலாகி தேன் மதுரைத் தமிழோசை உலகெல்லாம் பரவும் வகையில் தமிழோடு உன் நாமமும் கிணைந்து இன்புற்று நிலைத்திருக்க தங்கள் கவிப்பணி செழிக்க மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

திரு. இமானுவல்
கிராமநாதபுரம் மகா வித்தியாலயம்

வட்டக்கச்சி வினோத் ஒரு கவிக்குறல்

ஏனை கொள்ளும் இளவல்களுள்
தமிழ் வயல்தனிலே வளரும்
கனை கண்டு
பொங்கியெழுந்து தமிழ் பொறியாகி
பொறுமையோடு போராடும்
தமிழ் கவி இளவல்தான் வட்டக்கச்சி வினோத்

குளிர்மைக்கும் அறிவுக்கும்
பெயர் போன தேசம்
கோர யுத்தத்தின் கொடுமையால்
வறுமையை தாங்கி நெறி பிறழ்ந்து போக
தமிழ் பண்பாடு கலாசாரம் சமூக பெறுமானம்
சாவின் விளிப்பில் ஊஞ்சல் ஆடிய பொழுதில்
எதிரிக்கும் முன்னே எழுந்து நடந்து
சட்டம் கொண்டே சாதனை புரிந்த
சமூக இளவல்தான் வட்டக்கச்சி வினோத்

அவை அடக்கமும் அவைக்கு அடக்கமும்
நிறைந்த அமைதியின் முதிர்ச்சியும்
பல மணிநேரம் பொறுமையோடு போராடும்
சகிப்பு தன்மையும் சாணக்கியமும்
நிறைந்த அமைதி இளவல்தான் வட்டக்கச்சி வினோத்

தமிழில் உருண்டு புரண்டு முடிமோதி
தமிழன் தனித்துவம் காக்க
மொழிக்குள்ளே புறப்பட்டு
கவி கடலில் கன்னி முத்தெடுத்து
தத்தி தத்தி வரும்
வட்டக்கச்சி வினோத்தின் அழகு
கவிதைக் குழந்தையை
தட்டிக்கொடுத்து வரவேற்று
வாழ்த்துகிறேன்.

வட்டக்கச்சி வினோத் நீ
கவிதையால் நீ வாழ வேண்டும்
தமிழ் கவிதை உன்னால் வளரவேண்டும்
தொடரட்டும் உன் கவி பணி
மினிரட்டும் நீ படைத்த
கவி குழந்தைகள்.

அன்புடன்
யாழ்ரசு

என்னுரை

திவிஞன், கவிதை என்ற சொல்லுக்கு ஏற்படுத்தையவன் என்பது பொருந்தாவிட்டனும் என் கற்பனையில் தோன்றியதை படைக்கும் ஆற்றலை கிறைவன் எனக்கு கொடுத்துள்ளான், என்னை பக்கத்தே இருந்து வழிப்படுத்தும் நல்லவர்களையும் கொடுத்துள்ளான். என் படைப்புக்கள் உருவாக காரணம் நான் மனிதநேயத்தையும் மனிதனையும் மதிக்கும் பக்குவத்தை அறிய உதவியாக இருந்தது உள்வளத்துணை என்பதை சூட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். உள்ளத்தில் பாதிப்புக்கள் தமிழன் என்ற வகையில் நானும் ஏற்றவன். அதனால் என்னுடைய ஆக்கம் உங்களை கவரும் என்பதில் நம்பிக்கை உள்ளவனாக உள்ளேன்.

என்னை வளப்படுத்திய என் குடும்பம், என் நன்பர்கள், ஆசிரியர்கள், கவிஞர்கள் எல்லோரிடமும் நன்றிக்கடன் பட்டவனாக உள்ளேன் குறிப்பாக முகப்புத்தகத்தில் என்னை பாராட்டும் என் கவிதையை விரும்பும் நன்பர்களுக்கும் நன்றியுள்ளவன் ஆவேன். துன்பங்கள் வந்தபோது அதை ஆக்கமாக்கும் சக்தியை பலர் பெற்றுள்ளபோதும் அது வெளியிடப்படும் சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்குவது கிறைவன் என்றே கூறுவேன். பலரது படைப்புக்கள் இன்னும் அப்பியாச புத்தகத்திலே உள்ளது. எனதும் கூட, அதை வெளியிட உதவிய அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் எனது நன்றியை தெரிவிப்பதோடு தொடர்ந்து வரும் விமர்சனங்களால் என்னை நான் செதுக்க முடியும் எனும் நம்பிக்கையையும் பதிவு செய்கிறேன்.

நன்றி

வட்டக்கச்சி வினோத்

பொருளடக்கம்

அடங்கிய கனவு	01
வேதனை யாருக்கு...	01
நினைவகலாது	02
ஆசான்	04
போதை மோகம்	05
விடுகதையோ	09
ஏக்கம்	10
என் செய்வோம் நாம்	11
எல்லாம் அன்பளிப்பே	12
எது விதி	14
விசமற்ற விவசாயம்	14
ஏது பதில்..?	15
மெளனம்	15
கிரவல் கிருப்பிடம்	16
தற்மம்	17
முடக்கப்பட்டவள்	18
கெடுத்துவிட்டுப் போனவன்	19
தியாகம்	20
ஓடாத வெளிநாடு	21
வாழ்க அகம்	22
நான் அன்று	23
தாழிக்கு சொந்தக்காரி	24
பரதேசிகள்	25
இளமைக்கு வேண்டாம்	26
முருகமுற்றம்	27
என் கவிதை	29
தேடல்	30
தருசாகி	31
பெருமாளே	32
அரபுதேச அழகு	33

வருவாயா..	34
வீணாகும் உணவு	35
கரு விழியாள்	36
கூலி	36
முச்சு	37
ஒன்றே குலம்	37
அழியும் கலாசாரம்	38
எல்லாம் மாறிப்போச்சு	39
விளக்கமற்ற வாழ்க்கை	40
கோணேஸ்வரத்தானே	41
கிளக்கு	42
வந்துவிடு என்னகத்தே	43
சதி வெல்லும் சாதுரியம்	44
வெளிநாட்டு உறவு	45
ஏழூத்திருமணம்	46
உயிர் விளக்கு	47
அழகற்ற அறிவுடையாள்	48
நாகபூசனி	49
முருகனின் தமயன்	50
வறுமை எம்மை	51
பத்தினி என்னை	52
விடுகதைக்கு விடைதேடும்	53
அந்திப்பனி ஆதவன்	54
மதுமீது மயக்கம்	55
போதும் என்னும்	56
விநாயகர் சதுர்த்தி நாள்	57
பாய்ந்து வரும்	58
வெளிநாட்டு வாழ்க்கை	59
ஊரின் மரத்தடி	60
தென்றல் வந்து	61
காமத்தின் பரிவு காதல்	62
வீதியில் கண்ட நிலவு	63
அவள்தான் என் காதலி	64
உழைப்பில் களைப்பில்லை	65

அடங்கிய கனவு

கட்டிடங்கள் உயர்ந்தன
கனவுகள் காட்சியாகின
கண்டிவரை மணிநேரத்தில்
கடக்க வாய்ப்பாகின
கடல் சூழ்ந்த தீவை
கண்ணோடு காண
உலகத்தரச்சாலை
உடமையானது...
கையடக்க பேசியது
கைக்குள்ளே
அடங்கி போனது...!

வேதனை யாருக்கு..

பெருமைகாள் தமிழா
தரணியில் முதல் இனம்
நாம் என்று
புரிந்துகொள் தமிழா
புறம் பாடி வீரம் வளர்த்த
முத்த குடி நாம் என்று...
தெரிந்துகொள் தமிழா
தென்னகமே எம் அகமாகி
இருந்தது என்று...
விழித்துக்கொள் தமிழா
நாம் விட்டு வந்த தவறில்
வேதனை யாருக்கென்று...!

நினைவுக்காலது

பத்து மாதம்
பத்திரமாய்
பாசத்தோடு
சுமந்து பெற்று...!

பார் போற்ற
பாலகன் வாழு
நாள் தோறும்
அடுப்பங்கரை
தீயில் காய்ந்து...!

பாதி வயிறு
தான் உண்டு
எம் பாசத்தை கொண்டு
மீதி வயிறு நிரப்பி
உன் மேனி சோர்ந்த போதும்...!

சோராத
உன் உழைப்பில்
எம்மை ஆளாக
வளர்த்தவளே...!

உலகாழும்
 ஈசனுக்கு
 நிகராகும் உன்
 கருணை
 கல்வி கற்காமல்
 இருந்தாலும்
 கடை கடையாய்
 உணவு போட்டு
 பெற்று வந்த
 சில்லறை காசில்
 சிரத்தோடு
 கல்வி தந்த
 சரஸ்வதியே....!

பணம் என்றில்லாமல்
 நற் குணம்
 நன்றென்று
 வாழ்ந்து சொன்ன
 குணவதியே...
 உயிரோடு உடல்
 இருக்கும் வரை
 உறையாது உன்
 நினைவு உள்ளத்திலே.....!

ஆஶான்

என் தாய் காட்டிய
பாதையில்
உங்கள் காலடி வந்தேன்.
நீங்கள் காட்டிய சாலையில்
எனக்கென்று ஒரு
வழி அமைத்தேன்.
வீணாகி போகாது.
நீர் பட்ட கலக்கம்
விடை தேட சொன்ன போது
விளங்கவில்லை..

எமக்கு
வாழ்க்கை கேள்விக்கு
விடை கொடுத்தோம்.
நீர் நடந்த வழி கண்டு
புகழு எமக்கு வார்த்தையில்லை
படும் போது
தெரியும் என்றீர்
பட்டதனால்
சொல்கின்றேன்
நீர் போட்டது சாபம்
அல்ல
நாம் தலைநிமிர்ந்து
வாழ நீங்கள் இட்டது வேதம்
ஆஶான்களே..

போதை மோகம்

போதை
போதையில் சில
மேதைகள் கூறிய
கீதையில்
சீரளிக்கும் பாதையில்
சாதிக்க பிறந்த
சந்ததி சாராயம் தேடி
போகுதே
இதுதான் மாற்றமா
இளைஞர் கூட்டமே
சாதித்த சத்திரியன்
சங்கிலியன்
சந்ததி நாம் அல்லவா
சாதனைக்கு தடையான
போதை விட்டு
மேதையாக வா
சகோதரா
சாதிக்க
மேற் சட்டை
கழற்றி கோயில்
நுழையாது வெட்கப்படும்
புதிய தலைமுறை
கஞ்சாவின் போதையில்
காட்சட்டை கழர
வெட்கமின்றி கிடப்பது

என்ன விதிமுறை
 இதை கண்டேன் பலமுறை
 விடுமுறை தோறும்
 இதுதான் நடைமுறை
 ஆகவிடும் பொதுமுறை
 இதுதானா சாதனை..
 போதை மீது நீ கொண்ட
 மோகமே
 உன் சாதனைக்கு
 தடையாகுமே
 இது தான் உண்மையான
 வேதமே
 போதை தாண்டி வா தோழா
 சாதிக்கவே
 புதுயுகம் படைக்கும்
 இளைஞர் கூட்டத்தை
 மாற்ற முடியாத
 புற்று நோயில்
 மாட்டிக்கொள்ள வைத்து
 அவன் கையிடைக்குள்
 மாட்டிக்கிடக்கும்
 ஆறாம் விரலின்
 புகையில்
 அவன் எதிர்காலம்
 கருகிப் போகிறதே...
 வேதனையின்றி
 புகைகிறதே உன் பணம்
 சாதிக்க தூஷக்கும்
 உன் உடல் போய் விடும்
 சீக்கிரம்

மாறிவிடு வெகு சீக்கிரம்...
 வருவான் என் அப்பன்
 ஒரு வாய் உணவு கொண்டு
 ஏங்கி நிற்பர்
 ஏதிர் கால வார்சு...
 வருத்தத்தோடு
 வீட்டு வாசலிலே...
 வருமானம் வறட்சியிலே
 வருவான் அப்பன்
 போதையிலே...
 பசியோடு எப்படி
 படிப்பர் இரவிலே ...
 உலகத்திர
 அப்பன் போடும்
 கூச்சலிலே...
 சந்ததி எப்படி
 சாதிக்கும்
 போதை நிறைந்த
 உலகத்திலே...
 வர வேண்டும்
 சமுகமே போதையற்ற
 உலகு வேண்டி
 சாதிக்க துழிக்கும்
 இளைஞர் நலம் நாடி
 மேடை ஏறி பாட்டு
 பாடும் பாடகனும்
 பட்டம் பெற்று சட்டம்
 சொல்லும்
 பேச்சாளனும்
 போதையின்றி ஏற மாட்டார்

மேடையிலே...

கூற மாட்டார் கருத்து
வீவர் பேசுவது
சுய புத்தியிலா
சாராய புட்டியாலா
தந்த மது போதையிலா
மேதைகளே போதை
வேண்டாம் பூமியிலே
சாராயம் சாப்பிடாமல்
சட்ட சபை ஏறாத
சண்டாள பாவிகளும்
பல வித போதைகளை
பாட்டாளி நாட்டுக்கு
பரிசாய் தரும்
பட்டு வேட்டி கட்டிய
பார்ளும் பாடுபாவிகளும்
உள்ள திருநாட்டில்
போதையற்ற சட்டம்
எப்படி வரும்
எம் நாட்டில்
சாதிக்க துடிக்கும்
இளைஞர் கூட்டம்
போதையற்ற நாடு வேண்டி
போக வேண்டுமா...?
போதையிந்த நாட்டை விட்டு
போக வேண்டுமா...?

விடுகதையோ

சாலை ஓரம்
மாலை நேரம்
உழைப்பாளி வீடு நோக்கி
செல்லும் காலம்...

பகலவன்
கதிரான்று
பச்சை வயல்
மேனி தொட்டு
காட்சி தரும் நேரம்...

கதிரவன்
ஒளி அழகை
ஓரங்கட்டும்
ஒளி நிலா முகம்
கொண்டு வீதியிலே
போறவளே....

என் விதிக்கு
விடை தேடி தருவாயோ.....
இல்லை விடுகதையாகி
விடுவாயோ...?

ஏக்கம்

அன்பான பிள்ளை
அன்னிய நாட்டில்
அவனுக்கு
அழகாக பார்த்தவளும்
ஆவணியில் போய்விட்டாள்
அவனோடு குளிர்நாடு..
தனியாக இருக்கிறேன்
எட்டு பிள்ளை பெற்ற
தாய் நான்
அன்பான சொந்தமெல்லாம்
அன்னைவிட்டு போன பின்னே
வாசலில் அன்புப்பறவைதான்
அன்னைக்கு ஆதரவு
அந்தரங்க வேதனை எல்லாம்
ஆண்டவனுக்கும்
வாசல் கூட்டில்
சத்தமிடும்
அன்புக்குருவிக்கும்
தான் தெரியும்.

என் செய்வோம் நாம்

நாம் பெற்று வந்த பாடம் அதிகம்
வேலையொன்று பெற்றுவிட போகையிலே
பட்டம் கேட்கும்
சட்டம் எம்மை
பழக்காதவன் ஆக்கிவிட்ட சோகம்
நம் இனம் இரத்தம்
சிந்திய வேளை
நீங்கள் இங்கிலாந்தில்
பட்டம் பெற்றீர்கள்
எம் சோகம் பழத்திருப்பீர்கள் என்று
சட்ட சபை ஏற்றினோம்
நம் கஸ்ரங்களை போக்குவீர்கள் என்று
கணித்ததுக்கு சித்தியும்
ஆங்கில சித்தியும்
அப்போது எங்கே கிடைத்தது
உடம்பில் காயமும்
உள்ளத்தில் சோகமும்
மிச்சம் கொண்டு வந்தோம்
இதற்காக இயற்றுங்கள்
சட்டம்
எமக்காக ஆக்குங்கள்
திட்டம்

எல்லாம் அன்பளிப்பே

போரோய்ந்து பல
ஆண்டாச்ச
வேரோடு அழிந்த
எம் சொத்தும் மீண்டும்
வராமலே போச்சு...
பாதை எல்லாம்
வெறிச்சோடி கிடக்கு
காணிக்குள்
காடு செழித்து கிடக்கு
காணாமல் போன
உறவுகளை காண
உள்ளங்கள் ஏங்கிக்கிடக்கு...
போரில் போன
சொந்தத்தை எண்ணீ
நித்தம் ஒரு நினைவு
எம் இதுயத்தை
வருத்திக்கிடக்கு
புதுசாய் பல முகம் ஊரில்
எம்மை புதுசாய் பார்க்கும்
பல முகம் தெருவில்
கல்லாக கட்டடம்
திட்டத்தில் வந்தது
கருணையாக கிடந்த
மனங்கள் கல்லாகி கிடக்கு
சந்தியில் கூடி சங்கதி பேசி
பல சீர்திருத்தம்

உருவாக்கிய
 இளைஞர் கூட்டம்
 சாராய பந்தியில் கூடி
 சந்ததி சீரழிக்கும்
 சதிகார திட்டம் ...
 இப்ப சடங்காக கிடக்குது
 சொல்ல முடியாத
 துயரத்தில்
 விதவை பெண்
 உணர்வுகள்
 விடை தேடாமல் கிடக்கு...
 அங்கம் இழந்த
 அனைவர் கிதயமும்
 அளக்க முடியா துயரத்தில்
 அநாதையாய்
 கிடக்கு...
 வருங்காலம் எண்ணி
 வயசான பாட்டி
 வழிதேடி
 வாரிசு விட்டு போன
 சொந்தம் காண
 முதியோர் இல்லத்தில்
 வாழ்கிடக்கு
 அனைத்தும் போர் தந்த
 அன்பளிப்புக்கள் தான்.

எது விதி

சேற்றில் மலர்ந்த
செந்தாமரை அழகாம்
சேற்றங்கரை சேரியில்
பிறந்த நாம் அழுக்காம்
சேர மாட்டார்
எம்மோடு ஒழுக்கமும்
இல்லையாம்
சேற்றில் தாமரை
மலர்வது விதி
சேரியில் நாம் பிறந்தது
யார் தலைவிதி...!

விசமற்ற விவசாயம்

நிகழ்கால சிட்டுக்களே
வருங்காலம் நீங்களே
எதிர்கால அரசர்களே
ஏரோடு தமிழ் கொண்டு
வாழுவேண்டும் புகழ் பெற்று
விண்தொடும் அறிவியல் பெற்று
மாற்றுவேண்டும்
விசமற்ற விவசாயமுறை கண்டு

ஏது பதில்..?

வெண்ணிலவே
எல்லா கவிஞர்
கற்பனைக்கு உவமையாகி
உன் உண்மை அழகு
உணராமல்
ஊர்விட்டு போனாயோ..?
அல்லது என்
அவள் வதனம்
கண்டு
வெட்கத்தில்..
வாடி மறைந்தாயோ..?

மௌனம்

சில கேள்விக்கு
பதில்கள் மௌனம் தான்
உள்ளத்தின் மௌனம்
பல கேள்விகளின் இருப்பிடம்
மௌனம் கலையும் போது
காதல் மலரும்,
காதல் கலையும் போது
உள்ளம் நிரந்தர மௌனமாகும்.....

நூவல் கிருப்பிடம்

நாநிலமும்
வூரிடத்தில்
ஒன்றாக
கூடி கிடக்கும்
குட்டி குமரிகண்டத்தின்
குறு நில சொந்தக்காரர் நாம்.
குடியிருக்க
குடிலின்றி
வாடகை துண்டில்
குடிசையில் குடியிருக்கிறோம்
கும்பிட்ட கோயில்
எல்லாம் கைவிட்டு விட்டது
குறுக்கால போன
அரசியல் நம் நிலத்தை
துண்டாடிவிட்டது...
தம்பதேனி காலத்தில்
தனியாக போயிருந்தால்
நம் பலாலி நமக்கே
கிருந்திருக்கும்
மீன் அள்ளும்
கடல் வழமும் ...
நிலம் நிறைய
விதைத்த பயன்
மனம் நிறைய
விளைச்சல் தரும்...

மருத நிலமும்
 பச்சை வெளியாய்
 பரந்துகிடக்கும்
 நம் பலாலி
 எப்போ வரும் எம்மிடம்
 சவாமி.... நாதா....
 நாம் இருக்கும்
 சுற்றுத்தை பார்த்தாயா...
 பரதேசி போல்
 இருக்கிறோம்
 இரவல் இருப்பிடத்தில்...

தாமிம்

முடிவு தொடக்கத்தின்
 முதல் ஆரம்பம்....
 முடிவில் தர்மத்தின்
 விதையே!
 முதல் வரும்
 தொடக்கத்துக்காக
 விதைக்க படின்
 தலைமுறை
 தர்மத்தின் தடத்தில்
 தலை நிமிரும்.....

முடக்கப்பட்டவள்

தாசி வேசி...
என பேசி...
ஏசிப்பழக்கி...
அது பழந்தமிழ்
பண்பாடு என
புராணம் கூறி...
மாறி மாறி...
நீங்கள் கூறி....
ஏமாற்றி ..
சொன்ன அழைமக்கதைக்கு
காறித்துப்பும்
காலம் இது..... அவளை
ஆடவன் மோகத்துக்கு
அழையாக்கி.....
அவள் சுந்தர
வாழ்வை இருட்டாக்கி....
செப்பிய கதை
எல்லாம் நீரே....
உருவாக்கி....
வீர தமிழ்ப்பெண்ணின்
விருத்தியை மறைத்து...
முடக்கி ....
விட்டாரே
முன்னோரே...

கெடுத்துவிட்டுப் போனவன்

கறுப்பான என் அழகை
காணாமல் போறவரே
உன் மேல்
விருப்பாக இருக்கிறேன்
என உரைத்து போவீரோ...
விழியோடு வலி கொண்டு
கண்ணீரோடு காத்திருந்தேன்
கனடாவுக்கு போனதுமே
கழதம் போடுவேன்
கந்தனையும் கற்புரத்தில்
சாட்சி வைத்து
போனாயே...
பிள்ளைக்கு பிறப்புசாட்சி வைக்க
கடதாசி அனுப்பி வைத்தேன்
என் மானம் பாராமல்
பழத்தே பார்க்காமல்
யாரோ பிள்ளை என்றாய்
நம்மை தவிர
சத்தியம் யாருக்கு
தெரியும்...
நாளைக்கு உனக்கு திருமணம்
நலமுடன் இருக்கான் உன் மகன்
ஒரு முறை வருவாய் எம் அகம்
மறுமுறை மறுக்காய் குழந்தை முகம்
உன்னை போல் இருக்கு அவன் முகம்.

தியாகம்

புகழ் தேடி
பணம் வேண்டி
பல பொய் கூறி
புமியில் தரம்
நாடிய பின்
தாயே உன்
தரம் கூற
என்னை முத்தாக
பெறவில்லை...
வறுமை வாட்டிய போதும்
தத்தாக கொடுக்கவில்லை
விறகு தீயில்
வியர்வை சிந்தி
பல கேள்விக்கு
விடை தேட
விதி மாற்றி உன்
விருப்பங்கள் விலக்கி
எம் விருத்திக்கு
விரதம் கொண்டாய்...
விலகாத உன் அன்பால்
என் உயிர
விண் சென்றும்
மறவாது உன்
வீணாக போகாத
தியாகத்தை

ஓடாத வெளிநாடு

அப்பனுக்கு ஆசை
அடுத்த அறுவடையுடன்
அழியே உன்னை
ஆடவன் ஒருவன்
கரம்பிழித்து கொடுக்க...
பாரதி கண்மணியே
பாடம் படித்து
பார் போற்றும்
பட்டம் பெற்று
படிக்காத உன்
அப்பன்
பறம்பரையின்
பாட்டாளி என்னும்
பட்டம் மாற்ற...
உன் பிஞ்சு பாதம்
புண்பட நடந்த
வரம்பு சாலையை
மகிழுந்து ஊரும்
சொகுசு சாலையாக்கு
வயல்காட்டை
உயர் தர விளைநிலமாக்கு
பட்டம் பெற்று ஓடி
விடாதே..
வெளிநாடு
மாற்றி விடாதே

வயல்காட்டை
 மேடாக்கி மாழியாக்கி
 தருசாக்கி வீணாக்கி
 விடாதே.....
 உமுது உன்
 அப்பன் பசி
 ஆற்றிய
 ஆறுயிர் நன் நிலத்தை

வாழ்க அகம்

வருவதும் போவதும்
 செல்வம்...
 அதை நித்தம்
 பெறுவதற்கு கடலும்
 தாண்டிச்செல்வோம்
 எங்கும் சென்றும்
 உழைப்போம்....
 உதிரம் வியர்வை கலந்து
 உறவின் முகங்கள் மறந்து
 உடலின் உழைப்பை கொடுத்து
 ஊதியம் உறவுக்கு அனுப்பி
 அகத்தில் மகிழ்ச்சியை நிரப்பு
 வாழும் வாழ்வை
 ஊருக்கும் உறவுக்கும்
 தரும் உழைப்பாளி
 அகம் வாழ்க.....

நான் என்று

ஆளிடை தொடர்பை
ஆடவன் எனக்கு

இதுவன் கூரிய
கதிர் போன்ற - உன்
அழகிய கண்ணிடை
தொடர்பில்
புரியவைத்து
பாலாடை நிறத்தழகில்
அழியாத உன் - அழகில்
வாடாத வாலிபத்தை
வருடாமல் வதைப்பவளே...!

வந்துவிடு காதல்
மொழி கொண்டு

அனுமதி தந்துவிடு
உன் கணவன் நானென்று...

தாழ்க்கு சொந்தக்காரி

வானத்து வெண்ணிலா
வஞ்சமில்லா பாலிலா நனெந்தது
கண்டவுடன்
காளையர் மயங்கும்
கன்னியே
யாருன்னை பெற்றது...?
ஆடவர் துண்பம்
அறியாமல் யாருன்னை
வீட்டை விட்டு
வெளியே விட்டது...?
வயசான கோமகனும்
வஞ்சியே உன்னை
வழி கண்டு
விழி வைக்காமல்
விலக மாட்டான்...
மீண்டும் ஒரு
அகம் பாடி
சங்க காலத்தை
கலியில் காண
கவிஞர் கூட்டம்
உன்னை காண
வேணுமாடி
பல ஆண்களின்
தாழ்க்கு சொந்தகாரி

யாதேசிகள்

பசியிருந்து ஓர் உயிர்
மண்ணோடு போனது
இனத்தின் மேல் கொண்ட
அன்பால் ....

அறம் போற்றிய நாடு
உன் அறப்போரில்
பொறாமைகொண்டு
உன்னை கொன்றது
எம் இனத்தின் மேல்
கொண்ட வெறுப்பால்....

பசியிருந்து மெய்யிருகி
மெய் விட்டு உயிர்
போனதே
பசிகிடந்து சுதந்திரம்
கண்ட தேசத்தின்
பரதேசிகள் பார்க்கவே....

வெட்கப்பட்டு வேட்டியை
விற்று விடுங்கள்
கண்ணாடி தாத்தா
சிலை முன்னே...!

இளமைக்கு வேண்டாம்

நாம் ஏர் பிழித்து
நெல் வினைத்து
சொத்து குவித்து
சுற்றுத்தின் வறுமை
போக்கிய...

வறட்சி தராத
மருத நிலத்தை
மேடாக்கி மாடி கட்டி
பொன் அள்ளும்
விளை நிலத்தை
வீணாக்கி.....

வீசா தேடி
கடல் தாண்டிப் போக....
எம் இளைஞர் கூட்டத்தை
காத்திருக்க வைத்து
நாடு தாண்டி போக வைத்து...
நடுத்தெருவில்
நிக்க வைத்து
தாய் நாடு மறக்க வைத்து
அரபு தேச
மிருகம் மேய்க்கும்
அடிமை உழைப்பு
துடிப்புள்ள இளமைக்கு
வேண்டாம்...

முருகமுற்றம்

ஆணவம் அழிக்க
தேர் ஏறி நீ வரும்
கோலம் காண
கோடிக் கண்
வேண்டும் கந்தா!
ஜம்புலனும் இதுக்காகவா
என எண்ண தோணும்
ஜயா !
காப்புக்கடை காறனுக்கும்
காவயிறு கஞ்சி கிடைக்கும்
கந்தனே உன்
காலடியில்
கச்சான் கடை
கமலத்தின்
கடைசி மகளின்
கல்யாண சீருக்கு
காசு கிடைக்கும்
கந்தனின் திரு
காலத்தில்
வரம் தேடி
அலையும் வடமராட்சி
வரதன் மகளுக்கு
கந்தனின்
வடக்கு வீதியில்
வறணி புரோக்கரிடம்

வரன்
 பேசி முடிப்பார்
 வசாவிளான் வைத்தியருக்கு...
 காதலியின் சேலை
 அழகில் !
 அடுத்த ஆண்டே
 திருமண ஆயத்தம்
 செய்வான்
 அகத்திலே அவள்
 காதலன்...
 முத்து மணி மாலை
 வேண்டி
 முத்தமிட ஆசை ஊட்டி
 அவள் தோள் சாய்ந்து
 உடல் ஓட்டி
 மெட்டி வாங்க
 பெட்டி கடை போகும்
 சண்டிலிபாய் புது
 மணச் சோடி...
 முருகன் சேவழியில்
 அவன் தேரடியில்
 தேரோர சிவரடியில்
 காலடியில் காலடி பட
 ஊர் கண்ணடி
 அவர்களடி பட
 யாரடியும் தெரியாமல்
 ஒரடியாய் இருப்பற்
 முருகா உன் சுற்றத்தில்

என் கவிதை

என் கவி
எதுகையும்
மோனையும்
ஏற்றிருக்க...

மறுப்பினும்
என் விழி வழித்த
கண்ணீர் வரியாகி...

கடதாசியில்
கவிதையாகி
இதயத்தின்
கணம் குறைக்கும்...

வாலிபோல் கவி
வழிக்க வரம்
கிடைக்காவிழினும்
வாலிப சிந்தனை
வராவிழினும்
அடுத்தவர் வலி கண்டு
என் உள்ளம்
துழிக்கு கணாங்கள்...

காகிதத்தில் கவிதையாகி
 கண்ணீரை
 கட்டுப்பாடாக்கும்
 என் கவிக்கு
 இசை சேர்க்க
 இதம் இல்லை
 எனினும்
 இதயத்தின் ஓரத்தில்
 இருளாய் கிடக்கும்
 விழியலின் .....
 ஒளியின் கீற்றுக்கள்
 கிறுக்கல் ஆகும்...

தேடல்

வெளிச்சம் தேழிய
 ஈசல்கள் விழியும் முன்னே
 பார்விட்டு விண் செல்லும்...
 விழியல் தேழிய
 உள்ளங்கள் விடைகாணும்
 முன்னே விண்ணுக்கு
 விடை கொண்டாலும்
 தேடல் முடிவதில்லை ...
 விடை கண்டாலும்
 விடையில் கிருந்து
 கேள்வி பிறக்காமல்
 விடுவதில்லை

தருசாகி

யானை விரட்டி
சேனை விளைவித்து
பானை நிறைய
விளைச்சல் அள்ளிய
கூட்டம்...

மாலை மழிய
மண்டியிடா
மண் வீரம் பாடி
வளர் துளிர்
உரம் பெற
ஊட்டம் கொடுத்த
பூமி விட்டு
கடன் வேண்டி
கடல் தாண்டி
துணையின்றி
உள்சுகமின்றி
பணம் நாடி
நீ கிடக்க...

எம் நிலம் தருசாகி
தெங்கினம் சருகாகி
போகுதே...

யെനുമാബോ

പാർതാ പാരത
പോറുക്കു
പാർത്തൻിൻ തേര് നടത്തി
പോൺ കോലമേ
പക്തർ കുരൈ തീർക്കക
പകവാണേ നീ വരുമ്
കോലമോ...
കോഴി നാഴി
കോയില് വരുമ്
കൂട്ടത്തില്
കോവിന്താ
ഉൺ ചേവഴി തേഴി
ഔഴി വരുവേൻ...
ഇയൈ എൻ വാസ്തവില്
ഇற്റരുമ് കാണു
നിത്തതുമ് പഴി
ഇരുവേൻ ...
എൻ സിത്തതുമ് മുമ്മുവതുമ്
ഉന്തൻ എൻണ്ണുമ്
കൊണ്ണംടേ
കോവിന്താ കുരൈ തീർപ്പായ്
എന്തൻ പക്തി മീന്തു
അര്ത്തതുമ് കണ്ണംടേ.... .
നാരാധാരണൻ കോവില്
കൊണ്ണംട ഉണ്ണരേ...

நான் இருக்கும் ஊரே
நாம் கொண்ட பேரே
உன் திருவடி
தரிசனம்
தினம் காண்பேன்
திருமாளே ....
அது நான் பெற்ற
திருவே.....

அரபுதேச மழகு

நிலவு நிழல்
தேழி நீல வானை
திரையாக்கி
தலை மேல்
சுற்றிய சேலை
அரபு தேசம்
அறத்துடன் தரும்
அழகிய கலாசாரம்
ஆகியதோ...

வருவாயா..

நான் மனம் உடைந்து
போனேன் என்று
என்னை மணம் முறித்து
சென்றவனே.....
என்ன பணம் வந்த போதும்.....
என்னை பாவம் என்று நீ
பார்த்த போதும் என் மனம்
வளம் அற்று போனதே...!
பொருள் அற்ற வாழ்விலே
மறுபடியும் வருவாயா
வீணாகும் உணவு....

வீணாகும் உணவு

உயிர் வாழ
உணவுக்கு போராடும்
உயிர் உள்ள உடல் கூடு
உட்குழிந்த கண்ணோடு
ஊட்டமிழுந்த உடலோடு
உணர முடியா வலியோடு
ஏங்கி நிற்கும் உள்ளம் கொண்டு
வாழ்க்கை விதி என கொண்ட கூட்டம்
உண்டு உணர்வு கொண்டு
உணர்வீர் உணவை வீணாக்காதீர....

கரு விழியாள்

காலை பொழுது அவள்
சேலை அழுகு
மலை ஓரம் பட்டு
பாலை முகம்
தொட்டு வரும்
அலை மகளின்
காதல் தலைவன்
கதிரவன் கதிரொளி
என்மீது படாதோ
கருவிழியாளோ .....

காத்திருப்பேன்
என் விழிமடல் சேராமலே....

கூலி

கூலிக்காகவே
எம்மை
வேலிக்குள்
ஒடுக்கி வைத்து
எளியவர் கூட்டம்
என்று எம்மீது
இரக்கம் காட்டி
ஏழையின் வாழ்வை
இருட்டில் தள்ளாதீர்...

முஷ்ச

முஷ்ச போன
வாழ்வை
முஷ்சப் போட்டு
தொடக்கி
வைத்தோம்
முச்சடங்கி பேன போது
உயிர் முச்சை
உள்ளெடுத்து
உயிர் வாழ்வை
உருவாக்கி வைத்தோம் இனி
உலகுக்கு உண்மையை
உணர வைப்போம்

ஒன்றே குலம்

மனிதம்
மாறுபட்டது
மனங்கள் வேறுபட்டது
மதங்கள் தளிப்பட்டது
மார்க்கம் பொதுப்பட்டது
வேதங்கள் வேறுபட்டது
வேதியலில் மனித
உடல் ஒன்றுபட்டது

அழியும் கலாசாரம்

பரம்பரை மறந்து
பாரம்பரியம் வெறுத்து
பெண் அடிமை
அது உரிமை
என்று பேசுவது
வெறுமை
தமிழ் பாடம்
மறந்து...

மீசை மழித்து
வேட்டி வெறுத்து
கூடிக்கிடந்த
குடும்பம்
குறைத்து...

மதி மறக்கும்
மதுவை ஏற்று
நீ மாறுபட்டது
மறந்து...

பெண் சேலை மறந்து
தன் உள்ளம்
பிழித்த ஆடை
ஏற்றது கலாசார
அழிவா...?

எல்லாம் மாறிப்போச்சு

ஆழக்கிணர்றில்
நீர் அள்ளி
அதி காலையில்
நீராடி...

ஆண்டவன் அடியை
அர்ச்சித்து....
அப்பனுடன் வயலில்
நீர்பாச்சி...

வரம்புகரையில்
நடைபோட்டு
பள்ளிக்கரையில்
பாடம் பயின்று....

கலாசாலை கண்டோம்
கஸ்ரத்தோடு
வருமானம் கண்டோம்....

கல்விக்கலை யோடு
எல்லாம் மாறிப்போனது
போரோடு
எதிர்த்து நிற்கிறோம்
கவலையோடு...

விளக்கமற்ற வாழ்க்கை

மலிந்து கிடந்த
மனித நேயம்
மருந்தாகிப்போனது
மன்னராட்சி
மாறி மக்கள் ஆட்சி
உதயமான பின்னும்

வங்கி கணக்கு
பெருக்கு வட்டிக்கடை கூடுது
வாகன நெருசலிலே
பிச்சை எடுப்பதும் கூடுது

பண ஆசை வந்த பின்னே
பகிரும்மெண்ணம்
பாதை மாறி
பங்குச்சர்த்தையில் பணம் போச்சு
ஏழையின் நிவாரணமும்
நின்குபோச்சு

நிலையற்ற வாழ்க்கை மீது
நிரந்தரமாகும் சிந்தனையில்
நிலையான புண்ணியத்தை
புதைகுழியில் போட்டாச்சு
விதியென்று விட்டாச்சு
வினைகளை பெற்றாச்சு
பல பேர் கூறி போயாச்சு
விளக்கமற்று வாழ்க்கை போயே போச்சு...!

கோணேஸ்வரத்தானே...

நாள் எல்லாம்
நாதங்கள் கொண்டு பாடுவேன்
நமசிவாய என்னும் நாமத்தை
நாள் தோறும்
நலம்காண வேண்டியே

நம்பிக்கை உன் மீது
தும்பிக்கையான் தந்தையே
நலம் அருள்வாய் எம் மீது

தில்லையில் உறைபவனே
சிற்றம்பலத்தானே
தித்திக்கும் உன் கருணை
திக்கெட்டும் கிடைக்கெட்டும்
நிம்மதியற்று கிடக்கும் பூமிக்கு
நித்தியம் நிரம்பட்டும்
பார்வதி துணைவா
பாரில் பாசம் பரம்பல் ஆகட்டும்
மலைமகள் திருவே
மனிதன் மனிதம் காண்ட்டும்
புனிதத்தின் புதுமையே
பூமி அமைதியாகட்டும்
புறஞம் காலை காடுடைய
சுடலை பொடி
பூசியவா

ஏழையின் நிலையை மாற்றித்தா
 வேடுவ உருக்கொண்டு
 தனஞ்சயன் தவம் கலைத்தவா
 தர்மம் அமைய
 பிரம ஆஸ்திரம்
 கொடுத்தவா
 கோயில் கட்டி பூசிக்கிறோம்
 கோணேஸ்வரனே குறைத்திருக்க
 ஓடிவா... ஓடிவா..!

இலக்கு

நீ காட்டிய வழியே
 நான் எழுந்து வரவே
 உரம் தருவாய்...
 உதிரமும்
 வியர்வையுமாகவே
 நான் ஆக விரும்புவது
 உன்னை போலவே
 நீ என்னை மாற்ற
 நினைப்பது
 உலகம் போற்றவே
 நான் அடையும்
 இலக்குக்கு போராட
 இருப்பாய் துணையாகவே
 அதுவே உன் இலக்காகவே...

வந்துவிடு என்னகத்தே

நாரைகள் பறக்கும்
வயல் வெளி
நாணல்கள் இடையே
நறுமனம் தரும் புல்வெளி
கிளிகள் கீதம் இசைக்கும்
மருதமர சோலை வெளி
உன்னை காணாமல் என் இதயம்
ஏங்கும் வலி
புரியாமல் போகாதே
என் நெஞ்சம் தாங்காதே
நீயின்றி போனாலே
கண்மணியே உன் நினைவு
என்னை விட்டு போகதே

மலரும் தாமரை
மங்கையுன் வதனம் கண்டு
வாடிவிடும் தாரகையும்
தன்மதி வந்ததென்று
மேற்கு நோக்கி ஓய்வெடுக்கும்
இராவண காலத்தில் நீயிருந்தால்
இராமாயன காவியம்
வந்திருக்குமா
கம்பன் புகழ் கண்டிருப்பான்
உன்னை இரவணன்
கொண்டுசெல்ல வந்திருப்பான்
உன்னை அடைய என் உயிர்
தந்திருப்பேன்

விபரித்து விட்டேன்
 உன் அழகை
 விடை சொல்லி
 சொல்வாய் என் அகத்தே
 மனம் வாழ்க் கிடக்கிறேன்
 மண்ணகத்தே
 விண்ணகம் செல்ல முன்னம்
 வந்து விடு என்னகத்தே...!

சதி வெல்லும் சாதாரியம்

சகுணி சதியில்
 பாரத வீரர்கள்
 உதிரம் சொங்கடலாகி
 உயிரற்ற உடல்கள்
 இமயம் போல்
 குவிந்தது...
 விபீசன் சதியில்
 இலாங்கை இருள்
 ஆனது...
 உண்மை மறைவானது
 உலகில் சதிகள்
 சரித்திரத்தில் சாதித்தது
 சதிகளை வெல்வதே
 சாதாரியம் ஆனது

வெளிநாட்டு உறவு

ஊர்விட்டு ஊர்வந்து
உறவுகளை விட்டுவந்து
உணர்வுகளை தொலைத்துவிட்டு
உறையவைக்கும் குளிர் கண்டும்
உடையாத மனது கொண்டு
உறங்காமல் உழைத்து வரும்
உறவுகளே...

உண்மையான தியாகம்
கொண்ட உள்ளங்களே
அரபுதேச சுடுமண்ணும்
ஆற்றாமல் நீர்
அழுத கண்ணீரோ
அரபுதேச சின்ன பசுமைக்கு
காரணமோ...

விழியும் முன்னே
விழித்துக்கொண்டு
விறைக்கவைக்கும்
குளிருக்குள்ளே
விசாவுக்கும்
பயந்து கொண்டு
பாச உறவுகளை
நினைத்துக்கொண்டு
குளிர் அறியாமல்...

குடும்பங்கள் நலம் காண
 குருதியை
 உறையவைக்கும் தொழிலை
 ஏற்ற பெருமைக்குரிய
 உறவுகளே
 பெருமைகள் உங்களுக்கே...

ஏழாத் திருமணம்

பணத்தின் தரம்
 திருமணத்தை வரமாக்கும் போது
 திருமணம் இணைவது
 திருமணம் என்னும்
 பொருள் பட கூறின்
 பொருள் அற்று போகுதே
 இன்று
 பொருள் கொண்ட
 கூட்டம்....
 பண்பாட்டை பணமாக்கி
 ஏழைப் பெண்ணின்
 வாழ்வை இருள் ஆக்கி
 பழந்தமிழ் பண்பாட்டை
 இழிவாக்கி போகுதே

உயிர் விளக்கு

மழைதருவாய்
மண்ணீல்
மக்கள் வாழ்வில்
மகிழ்ச்சி தருவாய்
விளைச்சல் எங்கும்
பரவச்செய்வாய்
விண்ணீல்லிருந்து விடியல்தரும்
வித்தகனே
அனையாது நீ ஒளிர்ந்து
அகிலத்தை காப்பவனே
அன்பான எங்கள் நன்றி
உனக்காக இருக்குமாய்யா

உலகப்பந்தின் இயக்கத்தின்
உண்மையே
உயிர் பிறப்பின்
சாஸ்திரத்தின்
உயிர் விளக்கே
ஒய்வின்றி உன்
ஒளியில் பூமிப்பந்து
வாழ்திடுமே
வாழ்நாளில்
உன் அருளை
உயிர்கள் யாதும்
மறக்காதே

அழகற்ற அறிவுடையாள்

மான் விழியாள்
மலர் போன்ற தேன் மொழியாள்
மதி கொண்ட முகமுடையாள்
என சங்கத்தமிழ் கூறும் கவிக்கு
உவமையுடையாள்....

என் தங்கத்தமிழ்
தலைகுனிந்த போது
பொங்கியெழுந்த
புறத்தமிழ்ப்பற்றுடையாள்....

பொருள் இழுந்த ஏழ்மையுடையாள்
பணமற்றதால்
உறவிழுந்த ஊனமுடையாள்....

களத்திலே
அங்கத்தை கொடுத்ததால்
ஊனமெனும் பெயருடையாள்
தனியார் வங்கியில் பணிபுரியும்
அழகற்ற அறிவுடையாள்....

பட்டமற்ற வேலைதேஷ்
பல நிறுவனம் ஏறி இறங்கி
சொந்தத்தொழில் ஏதுமின்றி...
சேர்த்துவைத்ததேதுமின்றி
வருவாய்க்கு வழியுமின்றி
வாசலிலே நிக்கிரேன் நாதியின்றி...

நாகபூசணி

வரலாறு வரலாறாய் உன் புகழ்
இருக்கு உன் திருவடிதேஷ
வந்தவர் வாழ்வில்
நிம்மதி நித்தம் இருக்கு...!

பண்ணோடு பதிகங்கள்
பல உனக்கிருக்கு
பாசத்தில் பாடுகின்றேன்
பகவதியே உனக்கு
உன்மீது பக்தி கொள்ள¹
எனக்கும்
கிடமிருக்கு
கண்திறந்து பார்ப்பாயே
கருணையுள்ளம் உனக்கிருக்கு...!

மணிபல்லவ தீவின்
மகாராணியே
மங்காத புகழ் கொண்ட
நாகபூசணியே
நரன்கள் நலம் காண
நயினையம் பதியிலே கோவில் கொண்ட
நாராயணன் சோதரியே...!

நம்பினவர் நலம்காண
நல்லருளை தாருமம்மா
நாகபூசணி தாயே
நலம்யாவும் அருளுமம்மா...!

முருகனின் தமயன்

வேதத்தின் முதல் பொருளே
வேண்டுவார் குறைத்ரக்கும்
வேளமுகனே...

கற்சிலையில் உருவான
கணபதியே
தமிழ் சொற்தொடரில்
பாடுவேன்
எப்பிழை வரினும்
ஏற்றுக்கொள்வாய்
மெய்ப்பொருளே...

சித்தர் பாடிய
சித்தி புத்தி நாயகா
சித்தம் சொன்ன
பாரதம்
எழுதிய பாவலா...

முக்கண் முதல்வனே
முருகன் தமயனே - எத்
தடைவரினும்
விடைதருவாய்
வித்தகனே
சக்தி சிவன் பாலகா
சரணடைந்தோம் நின் பாதமே
அருள் தருவாய் நாதனே...

வறுமை எம்மை

வறுமை எம்மை
சிறுமையாக்கிப்போனது
ஆசைகள் எல்லாம்
அடையமுடியாமல் போனது
வேதனை மட்டுமே மிச்சமாய்யானது
விதியென்று சொல்லியே காலமும் போனது
கடவுளை நம்பியே வாழ்க்கையும் ஓடுது
பாற்கஞ்சி குடிக்க பட்ட துன்பம் நாவலாய் போனது
பாற்கஞ்சி மேல் ஆவலாய் உள்ளது
உழைக்கும் போது...
படும் துன்பம்
ஊதியம் காண மறையும்
உழைத்த வியர்வை உலரும்
முன்னே ஊதியம் முடியும்...
விழியும் முன்னே மீண்டும் உழைக்க தூண்டும்
துயரம் துரத்திக்கொண்டே இருக்கும்
இதயத் துடிப்பு இருக்கும் வரை உடல்
உழைத்துக்கொண்டே இருக்கும்

பத்தினி என்னை

பத்தினி என்னை
பக்கத்துணையாக்கி
எப்பிணி வந்தாலும்
என் பக்கமாகி...

நான் கற்பிணியாகி
இருக்கிறேன் யார்
இதுக்கு காரணம்
நீகானும் சந்தேகம்...

உள்ளத்தில் நான் கானும் சோகம்
நீ உணர்ந்திட மறுப்பது பாவம்
என் மீது உனக்கென்ன கோபம்
புரியாமல் தவிக்கிறேன் நானும்...

உண்மை உனக்கும்
எனக்கும் தானே தெரியும்...

விடுகதைக்கு விடைதேடும்

விடுகதைக்கு விடைதேடும்
வாழ்வில்
விளையாட்டாய் போன
என் கணவுகளை
விதியென்னும் ஏமாற்று
வித்தையில்
தேடுகின்றேன்
விளக்கம் கெட்டவாளாய்...

வியாபாரமாகிப்போன
விவாகச்சந்தையில்
விற்கப்பட்டவள்...

விருப்பங்களை கணவுகளில்
விம்மிவரும் சோகத்தை விழிகளில்
விடுப்பு கேக்கும்
விஞ்ஞான உலகம் சொல்லும்
பழிகளை அகத்தில்
வீட்டில் இரவுகளை கண்ணீரில்
இருந்தும் வாழ்கிறேன்
குழந்தயின் சிரிப்பில்...

அந்திப்பவனி ஆதவன்

அந்திப்பவனி
அயரும் நொடி ஆதவன் மஞ்சலொளி
அலைகள் மெல்லப்பாடி
தரைதொடும் படி
முட்டிச்செல்லுமாடி
உன் அழகு கண்டு
வெட்க்கிச்செல்லுமாடி...
வெள்ளை மணல்
உன் அழகு நிழல் மெல்லப்பட
கொள்ளைக் கணல் கொள்ளும்
என்னை விட்டு நீ பிரிய
எல்லையற்ற அலை நீரை
என் கண்ணீர் நனைக்கும்
விலையற்ற என்காதல்
நடுக்கடவில் தவிக்கும்...
குறையென்ன கண்டாய்
விடை சொல்லிப்போவாய்
எனக்கொன்று ஆனால்
நீயென்ன செய்வாய்
கண்ணீரை மட்டும்
பரிசாகத்தாராய்
கடல் தாண்டிச் சென்றாலும்
காதலை மறந்தாலும்
நலமோடு இருப்பாய்
நான் உன் நினைவோடு
இருப்பேன்...

மதுமீது மயக்கம்

மதிகெட்ட விளக்கம்
மானம் கொண்ட
குணம் மதிப்பிழந்து போகுது தினம்
மதுவுக்காக தினம் தவம்
மனைவியின் வாழ்வு
கண்ணீர் மயம் ...
மதி கெட்ட
மனிதா மதுவால்
உன் வாழ்வு கவலைக்கிடம்
சக்தியுள்ள உன் தேகம்
சக்கரை நோயில் சரிந்து போகும்
சரித்திரம் அறிந்த சாதாரியம்
நிறைந்த புத்தி மறதியெனும்
நோயில் மாட்டி மங்கித்தான்
போய்விடும்...
தொடாதே மது
வெள்ளௌக்காறன்
எம் தேசக் கொள்ளௌக்காறன்
கூட்டாச் செய்யும்
சதி நீயாக மாட்டாதே
நிர்முலமாகும் உன் விதி
போதையற்ற தேசம்
கண்டு நிரந்தர
மகிழ்ச்சிகண்டு செய்வோம்
புது விதியொன்று...

போதும் என்னும்

போதும் என்னும்
மனம் வேணும் ...
போதையற்ற நாடு வேணும்...
போகம் யாவும்
விளைச்சல் வேணும் ...
போதிய மழை பெய்திடவேணும்...

மதத்திடை ஒற்றுமை வேணும் ...
மகிழ்ச்சி பரவிட வேணும் ...
மாதர் தம் இன்னல் அழிந்திட வேணும் ...
மக்களாட்சி நிலைத்திட வேணும்...

பரதி மீண்டும்
பிறந்திட வேணும் ...
பாவங்கள் யாவும்
அழிந்திட வேணும் ...
பார்த்தீன் கனவு
நனவாக வேணும் ...

பரத தேசத்துக்கு
பாலம் அமைக்க வேணும்...
பஞ்சமில்லா பார் வேணும்...
லிலஞ்சமில்லா தேசம் வேணும் ...
வஞ்சமில்லா குணம் வேணும் ...
யாரும் கெஞ்சாமல் வாழ வேணும்...

விநாயகர் சதுர்த்தி நாள்

வேழ முகம்
வினைதீர்க்கும் குணம்
ஞான அகம் தான
மனம் பாதம்
பணியும் பக்தர்
எல்லாம் காணும்
இன்பம் ...
உன் அருள் உருவம்
மதமற்ற வடிவம் மரத்துடி
உன்னிருப்பிடம்
மனமுருகிப்பாடுவோம்
தினம் தினம்...
மகிழ்வோடு வாழு
வேண்டும் உன்னருள்
என்றும் கிட்டவேண்டும்
காணாபத்தியம்
வித்தியம் தரும் நித்தியம்
சக்தியும் புத்தியும் இணையும்
விநாயகம்
துணையிருப்பின்
ஏது பயம். பிரணவம்
ஓங்காரப் பொருள்தரும்
சகலதும் சத்தியமாய் கைக்கூடும்
தேவாரம் பாடினால்
வினையாவும் காணாமல்
ஓடிவிடும் ...

யாய்ந்து வரும்

பாய்ந்து வரும்
காளை அடக்கி
மாலை சூடும்
காளைக்கு மாலையிடும்
வீர வழி கண்ட குடி...
பண்பாட்டை
இழுந்து பின்பற்ற
முடியாமல் பின்தங்கி
வாழுது தலைவிதி...
வெட்டப்படும் மாட்டுக்கு
கண்ணீர் இல்லை
முட்டவரும் மாட்டை
தொட்டால் பிழை ...
வெக்கக்கெட்ட
சன நாயகம்
இயற்றிவிட்ட சட்டம்
இன அழிப்பின்
உச்சக்கட்டம் ...
சிரியாவில் சிந்தும் இரத்தம்
சாதி வெறியில் சரியும் சடலம்
மதவெறிக்கு காணிக்கையான
மரணம்
இவைகளுக்கு யார்
காட்டுவேர் இரக்கம்
மாட்டை விட கேவலமான
மனித சடலம்
மதிக்கபடும் மகத்தான
உலகில்...

வெளிநாட்டு வாழ்க்கை

பனி மழையக கொட்டும்
பயணங்கள் தொடரும்
பாசத்தின் காரணம்
பணத்துக்காக
பாதை அமைக்கும்
வாங்கிய கடன்
வந்த கடன்
வாடகை கடன்
மாதம் மாதம்
வந்து போகும்
வாங்கிய சம்பளம்
வற்றிப் போகும்...
தொலைபேசி அழைப்பு
பாசத்தின் வழி
முகப்புத்தக படத்திலே
பணக்கார மொழி
ஏழ்மையைப் போக்க
அகதியானவன் கதி
அம்மாவின் கையால்
ஆசையாய் குடிக்கும்
தேனீர் அந்த கோப்பையும்
நானும் அநாதையாகக்
கண்ணீர் வழி

ஊரின் மரத்தமி

ஊரின் மரத்தமி
உள்ளுசல் ஆடுவோம்
விழுதுகள் பற்றி
உதிரும் கிலைகள்
குற்றி ஆடு
வளர்த்தோம்
ஆழிலை ஊட்டி...
அரிசிக் குருவி
அப்பப்போ வந்து
போகும் மந்தி
தெருக் கூத்து
பார்த்தோம் மரத்தின் கீழ் குந்தி
மழைக்கு கூடுவோம்
ஆலமரத்தை சுற்றி
வருடாவும் நாடாவும்
தொட்டுக் கூட
அசராமல் நின்றமரம்
அவசரமாய் வந்த
அரசமரம் கண்டும்
அஞ்சாமல் நின்ற மரம்
அபிவிருத்தி அழித்தது
தெருவில் நின்று
ஆட்சிசெய்த மரத்தை
அரியாமல் அழிக்கிறோம்
அரிய வளத்தை...

தென்றல் வந்து

தென்றல் வந்து
தீண்டும் போது
உந்தன் ஞாபகம்
தேழி வந்து சேதி
சொல்லி போவாய்
சீக்கிரம்...
தேனா பேசி செய்தாய்
மந்திரம்
தேட விட்டு ஓடி விட்டாய்
என்ன காரணம்...
மலரென்று சொல்லி
என்னை மடியில்
போட்டாய்
வாடவிட்டு நீ மட்டும்
மறைந்து போனாய்
மங்கை என்னை
காண நீ எப்போ
வருவாய்...
நெஞ்சத்தில் நீயிருந்து
நித்தம் என்
நினைப்பில் கனவாய்
ஆனாய்
நிஜத்தில் நீ எப்போ
எனக்கு கணவன் ஆவாய்...

சந்தனமே என் சத்தியமே
 சாவதற்க்கிடையில்
 என்னை சந்தியுமே
 எப்பொழுதும் உன் கற்பனையே...
 இப்போ வந்து
 என் கற்பனையேன்...

காமத்தின் யரிவு காதல்

காதலின் கழிப்பு காமம்
 காமத்தின் வடிகால்
 திருமணம்
 வரன் முறை மீறின்
 விபச்சாரம்
 ஒருதாரம் இருப்பதே சட்டம்
 பல பேர் இங்கே பல
 தாரம்
 நாசமாப்போகுது
 கலாச்சாரம்
 பணத்தால் அடைத்திட முடியா
 பாவம்
 பாதை மாறிப்போகும்
 எம்மினம்
 விடை சொல்ல
 வேண்டியது நீயாகும்.

வீதியில் கண்ட நிலவு

வீதியில் கண்ட நிலவு
நித்தம் அது என் கனவு
பேணிக்காக்கும் மனச
பெண்ணே என்னுடன் பழகு
சந்தன நிறத்தழகு
சந்திர ஓளியழகு
சத்தியமாய் நீ என் உலகு...
பொருந்தாத
காதலென்று புரததே
பல கதையுண்டு
பூவே நீயின்றி என்
வாழ்வில்
உளியென்று
போகட்டும் பேதங்கள்
மண்ணோடு
நீ வாழுவேண்டும் என்னோடு...
கசக்கும் மருந்து நோயாற்றும்
காயங்கள்
கண்டுதான் காதல் நிறைவேறும்
நீ என் கரம் சேரும்
காலம் எம் காதல்
கைகூடும்
நாம் கண்மூடும்
காலம் எம் காதல்
முடிவாகும்.

அவள்தான் என் காதலி

தாய் காட்டிய பாதை
அவள் ஊட்டிய கீதை
தரணி போற்றி மேதை
தடம் பதித்த சாலை
தமிழ் என்ற மாலை
அதுவே நான் கொண்ட வாழ்க்கை.....
அதன் மேல் என் காதல்
அவளே என் காதல்
நாவில் என்றும்
தவழும் நானாக
என்னை நிறுத்தும் .....
தமிழ் நடையிலே நெஞ்சை
நிமிர்த்தும்.....
மனிதன் மொழிந்த போது
மொழியானவள்
பல கிளைகளுக்கு
வேரானவள்
பாரௌங்கும் பாடும்
நதியானவள்....
குமரிக் கண்டத்தின்
குமரி
குறையில்லா இளமி
கவிஞர் கற்பனைக்கு
எட்டாத காதலி
அவளே என் காதலி....

உழைப்பில் களைப்பில்லை

விளைச்சல் சளைத்தாலும்
தழைக்கும் பயிரின்
சிறிப்பும்
எம் மழுழை பசி மறப்பும்
உழைக்கும் குலச் சிறப்பும்
இதுவே எம் விருப்பம்...
பசியிருக்கும் வரை
நிலம் விளையும்
உலகம் என்றும்
எம்மை நினைக்கும்
உழவின்றி உணவில்லை
உழைப்பின்றி உணவில்லை
இடையில் ஏன் பணம்
விசமின்றி விளையனும்
விதைத்தவன் பலன் அடையனும்
விவசாயம் உயர்தொழில் ஆகனும்

தங்கள் ஆசிகண்டன் என்
எழுத்துப் பயணம் தொடரும்...

-நன்றி-

-வட்டக்கச்சி வினோத்

நாலாசிரியர் பற்றி...

அழுத் திருநாட்டின் அழகெல்லாம் தவழ்ந்து விளையாடும் வடபகுதியின் நீரேந்துப் பிரதேசமான இரண்ணமடுக் குளக்கரையில் அமைந்திருக்கும் வட்டக்கச்சியின் புத்திரனே விணோத். சமூகப் பிழியின் பரப்புக்களில் காணுகின்றவற்றை. தனது அழமனின் ஆழுத்திலிருந்து அடிக்கடி உந்திவிடப்படும் வரிகளால்த் தொகுத்து முதலாவதாக கண்ணிக் கவிதை நாலொன்றை வெளியிட்டுள்ளார். காலம் என்பது நதியைப் போல நகர்ந்துகொண்டே இருக்கும். ஸ்பொமுதும் அது திரும்பி வருவதில்லை. அதில் பல நெளிவு சூழிவுகளும் தடைகளும் இருந்தாலும் இடர்களைத் தாண்டிக் கடலை அடையும் என்பது நியதி. ஒடுக்கயினால் தனது வாழ்வின் ஓரத்து எண்ணாவோட்டத்தை “காலந்தி” யாக எமது கைகளில்த் தந்திருக்கிறார் எனலாம். தியல்பாகவே கவிதை எழுதும் ஆற்றலையிலவர் கொண்டிருந்தாலும். முகநூல்க் கவிஞராகவே இலக்கிய இளவல் களோடு கைகோர்த்துக் கொண்டார். காலப்போக்கில் காலத்தராச இவரது கவிதைகளின் கணதியை அளவிட்டுக் கொண்டது. அரங்கக் கவிதைகளில் சந்தவோசை துள் எி விளையாடுவதை பல தடவைகள். எனது தலைமையிலான கவியரங்கங்களில் கண்டிருக்கிறேன். உணர்ச்சி வசப்படாத நிதானக்கவிஞராக என்னால் இனங்காணப்பட்டவர். நாலாக்கச் செயற்பாட்டில் ஈடுபெட்டிருப்பதும் மன நிறைவே. ஆதலால். சகலவிதமான எதிர்பார்ப்புக்களையும் கடந்து ஈழத்துப் புதுக்கவிதைத் தடத்தில் தனக்கென வடம் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது எம் அனைவரது விருப்பமுமாகும்.

- வே.முல்லைத்தீபன்

9789554346604

Rs.220/-